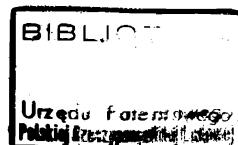


URZĄD PATENTOWY



RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY F246, 3/00

Nr 3112.

Kl. 36 a 17.

Paweł Domosław Binn
(Warszawa, Polska).

Garnek płomienny.

Zgłoszono 19 września 1921 r.
Udzielono 2 października 1925 r.

Garnek płomienny, zastępujący maszynkę do gotowania, powinien być zbudowany jak najprościej i zużywać minimalną ilość opału.

Garnek według niniejszego wynalazku, pokazany na rysunku, czyni zadość powyższym wymaganiom. Składowe jego części stanowią dwa płaszcze 1, 2 i rękawy 3, 4 i 5. Wewnętrzny płaszczyz 1 wraz z rusztem tworzy palenisko. Zewnętrzny płaszczyz 2 okrywa uchodzące gazy. Rury 3, 4 i 5 służą dla dopływu powietrza do paleniska.

Jak zwykle garnki kuchenne, garnek płomienny umieszcza się nad odkrytym otworem fajerkowym kuchni. Naczynie do gotowania stawia się na garnku. Rozpalanie i wrzucanie opału odbywa się od góry. Gazy uchodzą tak, jak wskazują strzałki, ogrzewając palenisko i powietrze, dopływające przez rury 3, 4 i 5.

Zastrzeżenie patentowe.

Garnek płomienny w kształcie walca lub innej dowolnej formy pudła, ustawiany na otworze blachy kuchennej, znamieny tem, że wewnątrz płaszczyz umieszczony jest mniejszy walec lub innej formy pudło, zaopatrzone w ruszt i stanowiące palenisko, połączone z zewnętrznym płaszczyzem kanałami, doprowadzającymi do opału powietrze tak, iż gazy spalania uchodzą przez przestrzeń między ściankami paleniska, a zewnętrznymi ściankami garnka pod blachę kuchenną, opadający zaś przez ruszt popiół ma wolny dostęp do właściwego paleniska i popielnika kuchni.

Paweł Binn.

